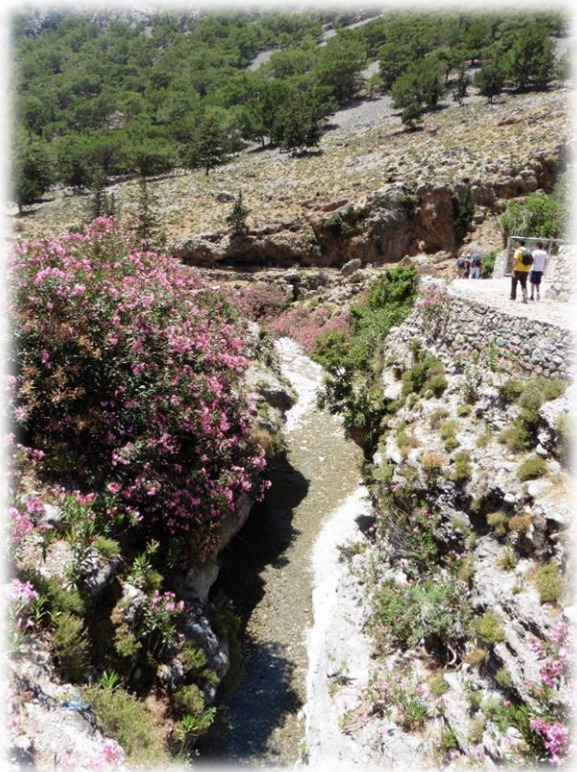

Hoog in een bergwand staat er een kapel. Ik ben er eens naartoe gegaan maar het pad erheen is in verval. De kapel wordt dan ook vermoedelijk niet meer gebruikt.

Gemiddeld 3.000 mensen dalen per dag de kloof af . De Samariakloof is sedert 1962 een Nationaal Park. Het is de langste bewandelbare kloof van Europa. De Gorge du Verdon (Frankrijk) is nog iets langer maar deze kloof is niet helemaal begaanbaar.

Agia Roumeli lag vroeger dicht bij de kloof maar men heeft het dorpje verplaatst omdat het te veel last had van overstromingen. In het oude dorp vinden we wel nog restanten van gebouwen en voertuigen terug.

Aan het einde van de kloof komen we aan het dorpje Agia Roumeli. Dit dorp is enkel te voet bereikbaar via de kloof of per boot.

Als je aan het einde komt van de kloof dien je nog ongeveer 2 km te stappen tot de haven.
Voor 2 euro brengt een shuttle u tot daar mocht dat nodig zijn

Om 17.30 uur is er een ferry die naar Sougia vaart maar wij hebben afgesproken met kapitein Yiannis die ons naar Sougia brengt. Ik heb ooit zijn boot eens geschilderd en heb hem dit schilderijtje gegeven. Het schilderijtje ligt nu te pronken op een doekje in zijn boot.

Hoog boven op een berg in Agio Roumeli staan nog de restanten van een Venetiaans fort.

Met onze privéboot komt Kapitein Yiannis ons halen op het afgesproken uur. Men kan ook met de veerboot naar Sougia maar daar kunnen 1.500 mensen op zitten waarbij zowat de helft dient recht te staan.

Woensdag 7 juni 2023

Soort : Wandeling in lijn
Plaats : Figoe kloof en de Agia Irini kloof
Afstand : 12 km
Stijgen : 300 m
Dalen : 600 m
Duur : 5 uur

Elke ochtend kunnen we genieten van een heerlijk ontbijt bij Wanda. Er is steeds vers geperst fruitsap, koffie en thee. Het ontbijt is variërend. De ene dag zijn het croissants, de andere dag yoghurt, brood, pannenkoeken of andere zaken.

Reeds vroeg in de ochtend zit er al iemand op een terrasje op een bouzouki te spelen. Men speelt er vooral rebetiko muziek op. Het restaurant van Wanda heet Rebetiko omdat zij vroeger vrienden had die, bij hen, rebetiko muziek speelden. Rebetiko is een soort Griekse volksmuziek.

Juist voor het dorp Sougia zijn er nog restanten van een wateropslagplaats en een aquaduct van ongeveer 100 jaar voor onze tijdrekening. Door de sporen die men teruggevonden heeft weet men dat de aquaduct ongeveer 4 km lang was.

Een boerin komt naar haar geiten kijken. Op algemene vraag van de groep hebben we bij Wanda eens geit gegeten en de meesten vonden het zeer lekker.

Vandaag doen we twee kloven. Eerst doen we de Figou-kloof. Deze kloof geeft uit op de Agia Irini-kloof die we dan ook maar meepikken.

In Agia Irini moeten we eerst over de oude brug die gebouwd werd rond 1850.

Het duurt niet lang of we zien enkele vale gieren boven onze hoofden zweven. De vale gier kan tot 1 m lang worden en een vleugelspanwijdte hebben van 2,65 m. De vale gier rust en broedt op en langs steile kliffen. Het is een aaseter die al vliegend zoekt naar karkassen van

runderen en andere grote dieren. De gier kan zelf geen lijken open scheuren. Hij moet eerst wachten op andere roofdieren die dit werkje voor hem opknappen.

Behalve vale gieren zitten er in Kreta ook Lammergieren, maar die hebben we niet gezien. Lammergieren hebben een bruine kop en een witte borst. Evenwel heeft de lammergier de gewoonte om zijn witte borst bruin te maken met klei.

De lammergeier kan beenderen tot 18 cm doorslikken. Grotere beenderen laat hij vallen vanop grote hoogte. In de 20ste eeuw was de lammergeier bijna uitgestorven omdat er veel werd op

gejaagd omdat men dacht dat de lammergier lammetjes en zelfs kinderen op at, wat helemaal niet waar is. De laatste jaren neemt hun aantal in Europa af doordat de boeren hun dode dieren niet langer meer mogen laten liggen op hun landerijen, dit in verband met de gekke koeienziekte.

In deze kloof staan een aantal rare bomen. Er is een dikke tak waar je een eenhoorn kan inzien, met wat verbeelding uiteraard.

De Agia Irini kloof start op een hoogte van 600 m in het dorpje Agia Irini en mondt uit in de zee bij Sougia. Het laatste gedeelte van de kloof is echter niet begaanbaar. Ook hier passeert

de E4 die deels over oude Romeinse paden loopt. De Romeinen hadden immers een weg aangelegd van Omalos naar Lissos. We lopen dus deels over paden die al meer dan 2.000 jaar bestaan.

Ook hier terug een merkwaardige boom. Zijn wortels rusten op rotsige bodem en zoeken vandaar naar water in de grond. De stam rust eigenlijk op de wortels.

De onderste foto ligt niet op zijn kant. De boom is horizontaal gegroeid in een inkeping van de rotswand.

De Figou-kloof mondt uit in de Agia Irini-kloof. Agia Irini betekent Heilige Irene. Met haar jungleachtige vegetatie en oleanderbosjes in de bovenloop en diverse engten verder kloofafwaarts is deze kloof een waar paradijs voor wandelaars.

De kloof zelf heeft een lengte van 11 km, waarvan 7 km begaanbaar is, en mondt uit in de Kretenzische Zee in Sougia. Evenwel zijn de laatste 4 km van de kloof niet begaanbaar.

Men heeft mij gezegd dat er hier in rotsspleten de vuurwerkplant zou groeien en aan de oevers van de beek zou ik slangenwortel, anemoon en cyclamen moeten zien. Cyclamen en anemonen ken ik maar de rest niet. Het zullen wel mooie plantjes zijn.

Een vijgenboom (plant) groeit op de rotswand. Er hangen zelfs vijgen aan.

Door de kloof dient men zich een weg te zoeken van de ene rode bol naar de andere.

In de winter is deze kloof niet begaanbaar en staat ze vol water. Na de winter wordt de kloof terug opgeruimd zodat ze terug min of meer begaanbaar wordt.

Phlomis fruticosa of Brandkruid vind je in Kreta enkel maar op rotsachtige plaatsen. De bloemen zijn eetbaar. Brandkruid is een inheemse soort en bloeit vanaf half maart tot eind juni. Opvallend aan het Brandkruid is de zaaddoos van de bloem na de bloei.

Enkele trappen zijn uitgehakt in de rotswand om de wandelaar het wat makkelijker te maken.

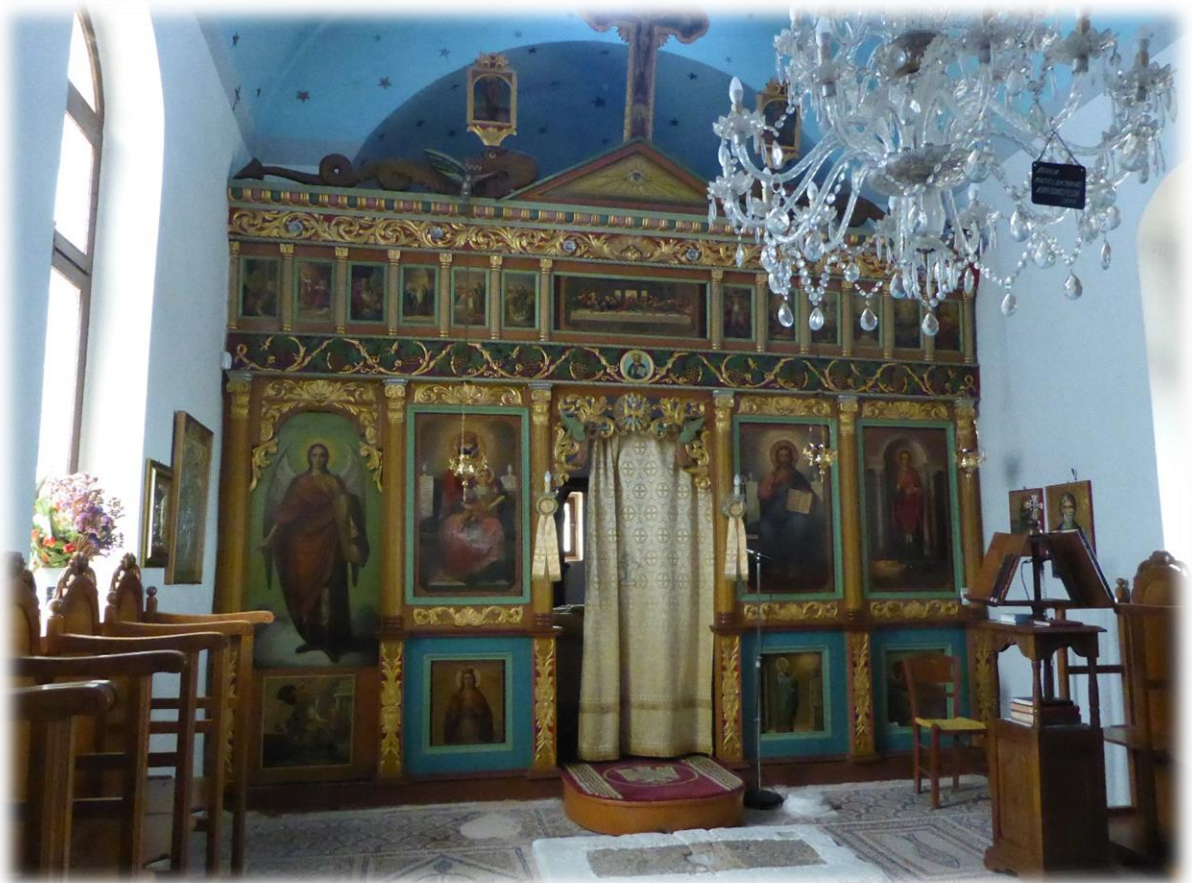

We verlaten de Agia Irini-kloof ter hoogte van de bar Oasis waar we een terrasje doen. De taxi's komen ons daar halen.

We komen voorbij een kapel waar er slechts één graf naast staat. Het is van een rijke familie uit de buurt die voor hun dierbaar overleden familielid een kapel hebben gebouwd.

kloof is er een wit marmeren gedenksteen met de namen van de gedeporteerden die het niet hebben overleefd. De grootvader van Stefanos (de uitbater van het winkeltje in Sougia) werd eveneens opgepakt maar heeft Mauthausen overleefd. De man had in het geheel niets te maken met het verzet.

Na onze wandeling brengen we nog een bezoek aan de kerk van Sougia. Deze kerk is steeds gesloten maar Wanda, onze contactpersoon, regelt altijd wel een bezoekje voor onze groep. De vloer in de kerk is 2000 jaar oud. De kerk zelf werd meerdere keren herbouwd en werd

steeds kleiner en kleiner gemaakt. Maar de vloer is steeds gebleven. De mozaïekvloer is even oud als deze die men gevonden heeft in de oude stad Lissos, maar de vloer in Sougia is beter bewaard gebleven omdat hij steeds afgeschermd is gebleven van de weersinvloeden.

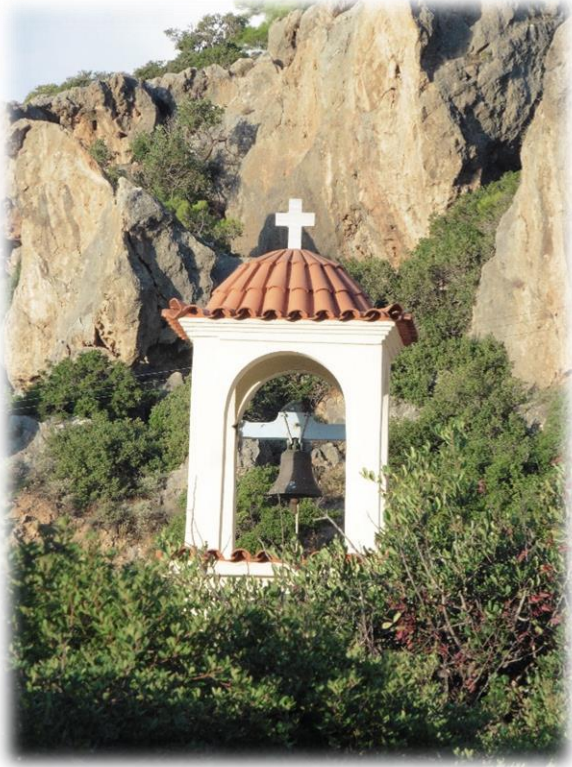
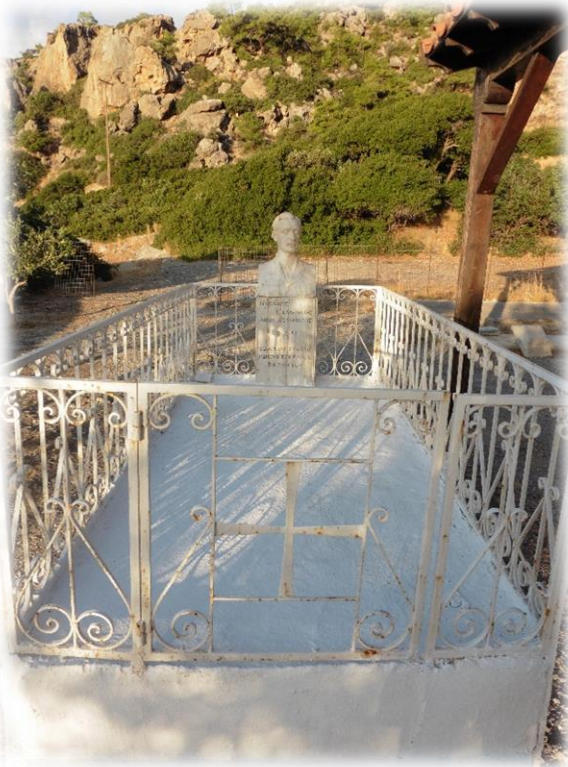

Zoals op de meeste kerkhoven in Kreta worden de overledenen hier ook bovengronds begraven omdat de ondergrond te hard is en het moeilijk is om graven te delven.

Ooit heeft een priester van deze kerk, eigenhandig, een kapelletje gemaakt voor een dame die heel veel had gedaan voor de kerk.

Voor de kerk van Sougia staat er een praalgraf. Het is van een piloot, die in Sougia geboren is, en die in het buitenland is gecrasht met zijn vliegtuig in de jaren 50..

Donderdag 8 juni 2023

Soort : Wandeling in lijn
Plaats : Van Lissos naar Paleochora
Afstand : 14 km
Stijgen : 300 m
Dalen : 300 m
Duur : 7 uur

Tijdens de voorbereidingen van deze reis heb ik voor het eerst kennis gemaakt met kapitein Yiannis. Het is een toffe kerel waar meteen mee te onderhandelen viel. Het klikte meteen tussen ons beiden.

Kapitein Yiannis brengt ons van Sougia naar Lissos. Het is maar een vijftal minuutjes varen.

In Lissos werden 20 standbeelden ontdekt waaronder de beroemde standbeelden van Asklepios, de godin Hygeia en Pluto. Alle 20 standbeelden zijn nu te zien in het

archeologisch museum van Chania. De beelden werden in 1957 toevallig ontdekt door een herder die op zoek was naar water voor zijn kudde. In geen enkele andere stad op Kreta zijn zoveel beelden gevonden, behalve in Gortys, de hoofdstad van Kreta onder Romeinse heerschappij.

